

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2020 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie P. M.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego
w P. z dnia 10 stycznia 2020 r., sygn. akt V Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok
Sądu Rejonowego w P. z dnia 29 marca 2019 r., sygn. akt VII K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie. Należy na wstępie zaakcentować, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać wyłącznie czynność wniesienia kasacji. Jest to bowiem odstępstwo od ogólnej reguły, wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., wedle której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. W judykaturze przyjęto, że wstrzymania wykonania wyroku może mieć miejsce wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na ich oczywistą zasadność. Chodzi tu o sytuacje tego rodzaju, gdy *a priori* można stwierdzić procesową egzystencję doniosłych argumentów dla uznania zasadności kasacji, względnie gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe bądź nieodwracalne skutki.

W przedmiotowej sprawie w kasacji zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia wobec P. M. , wskazując na zasadność zarzutów kasacji. Zdaniem obrońcy za wstrzymaniem wykonania wyroku przemawia nadto duże prawdopodobieństwo wykonania go w części jeszcze przed rozpoznaniem kasacji. Co więcej, sytuacja rodzinna skazanego - wedle stanowiska obrońcy - również przemawia za wstrzymaniem wykonalności orzeczenia.

Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, iż podane we wniosku okoliczności nie implikują zastosowania instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia. Na obecnym etapie postępowania nie można bowiem stwierdzić zaistnienia aż tak relewantnych przyczyn do uznania słuszności wniesionej kasacji, aby uchylenie wyroku sądu odwoławczego i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania, stało się wysoce prawdopodobne. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być wszakże kompleksowa, merytoryczna ocena zasadności podniesionych w kasacji zarzutów. To winno podlegać weryfikacji na dalszym etapie postępowania, podczas merytorycznego rozpoznania kasacji. Nie antycypując wyniku postępowania kasacyjnego, należy stwierdzić, że zawarta w kasacji argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o bezspornej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego. Zarówno liczba jak i waga podniesionych zarzutów jest duża, lecz nie przemawia to automatycznie za potrzebą uznania wysokiego stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. Zauważyć trzeba, że oskarżyciel publiczny w pisemnej odpowiedzi na kasację ocenił wniesioną skargę kasacyjną jako bezzasadną w stopniu oczywistym. Argumenty obrońcy odnoszące się do sytuacji rodzinnej skazanego mogą natomiast stanowić asumpt do ewentualnego ubiegania się o odroczenie wykonania kary, względnie uzyskania przerwy w jej wykonaniu. Prawdopodobieństwo wykonania orzeczenia w części, w zaistniałych realiach, również nie uzasadnia skorzystania z instytucji wstrzymania wykonalności orzeczenia.

Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd Najwyższy postanowił zatem jak w sentencji.